

да виждатъ какво ги чакаше, когато нашитѣ ще избѣгатъ съвѣтъ.....

— Колко малко! Колко малко! нервно са откъсваше отъ Скобелева.... Какъвъ ужасенъ день. И какъ тѣзи отивать.... Погледнете, нито крамола, нито безпорядкъ. На хора!.... Проводете ми тукъ казакъ....

Всѣхъ, като че изсѣхнахъ донецъ на мършавъ горекый конь дойде при генералтъ.

— Знаешъ ли гдѣ е генералъ Криловъ? Азъ та вече провождахъ? Тутакии ще отидешъ пакъ.....

Донецътъ, който два пѣти пенотроши пѣтъ за тамъ и обратно, само въздъхна: „Доля казачья — служба собачья!“ помисли той въ себе си.

Скобелевъ нервно написа нѣколко думи на едно парченце книга....

„Изъ редутътъ испѣденъ.... Отстъпвамъ въ порядкъ, като са запазвамъ съ вашитѣ шуйскитѣ полкъ.... „*Merci général!*“

— Да прѣдадешъ тази книжка на генералтъ.... Чувашъ ли?.... Бързо!....

Камчикътъ почна да плющи по впититѣ бутове на уморенитѣ конь, който са затръска на долу по стръмнината къмъ долчината....

— Да.... Ако Криловъ да бѣше испѣдилъ въ точностъ заповѣдта и не проводяше шуйцитѣ, никой нѣмаше да излѣзе живъ изъ тѣзи редутъ.... На академическитѣ стратегитѣ нѣмаше да бърка да помислятъ за това.... изскубихъ са отъ адютантинтъ.....

Скобелевъ само нервно отмахна на страни бакембардитѣ си и още по зорко почна да глѣда на отстъпвающитѣ..

— Колко загуби, колко загуби!

— На шуйцитѣ тожѣ солени имъ излѣзе. При насъ ги проводихъ слѣдъ бойтъ. У тѣхъ не останѣ и половината, а сега и останѣлитѣ ще паднатъ!....

— Ужасний день!.... И за какво бѣше да са държимъ! какво ще чакаме.

Всичко, което тукъ заобикаляше началникътъ на отрядтъ, тъмно отслабнало и са посърнало. Мисльта не работяше, осѣщанията точно савѣшпили.... Наокколо са търкаляхъ мъртвитѣ, падахъ раненитѣ, на никого и въ главата не дохождаше да вървятъ назадъ.... Белкимъ не е все едно? Виждаше са за това, за да са избѣгне, нужно бѣше повече мѣжество и энергия, повече усидия, отъ кол-